

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 37 PŽ-110/2017-2

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ PRAVE

Prava prava

01-02-2017

Prisvojeno na pošti ovisno o vrsti ...
POŠTA
Prisvojeno na pošti ovisno o vrsti ...

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izjaviteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, povodom prijedloga FINACIJSKA AGENCIJA, Regionalni centar Split, OIB 85821130368, Mažuranićevo šetalište 24b, za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom MILJAK GRAĐENJE d.o.o., OIB 14134186294, Split, Vukovarska 148, odlučujući o žalbi odgovorne osobe dužnika IVANA MILJAKA iz Splita, Šetalište Pape I, Pavla II 29, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1694/15 od 14. prosinca 2016., u sjednici vijeća održanoj 18. siječnja 2017.

riješio je

Odbija se žalba IVANA MILJAKA iz Splita kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1694/15 od 14. prosinca 2016.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem je otvoren stečajni postupak nad dužnikom, imenovan je stečajni upravitelj Stjepan Kugler, pozvani su vjerovnici da prijave svoje tražbine, zakazano je ispitno i izvještajno ročište te je naložen upis zabilježbe rješenja o otvaranju stečajnog postupka na nekretninama.

Iz obrazloženja proizlazi da je predlagatelj Financijska agencija podnijela 30. listopada 2015. prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom sukladno odredbi čl. 110. st. 1. Stečajnog zakona jer dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana, u ukupnom iznosu od 1.786.743,80 kn, kao i da prema podacima koji su dostavljeni od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, dužnik ima 13 zaposlenih.

U tijeku prethodnog postupka je zastupnik po zakonu dužnika Ivan Miljak naveo da nije suglasan s prijedlogom Financijske agencije jer je glavnog vjerovnika – Splitsku banku d.d. gotovo u cijelosti namirio, odnosno da je preostalo potraživanje od oko 57.000,00 kn glavnice. Istaknuo je i da je dužnik bio vlasnik jednog poslovnog prostora u Vukovarskoj ulici u Splitu koji je opterećen založnim pravom u korist Splitske banke, ali da je tu nekretninu

društvo prodalo njemu osobno prije jedno pola godine s tim da je nekretnina plaćena kompenzacijom. Nadalje je utvrđeno da dužnik ima osobna vozila te da je i nadalje upisan kao vlasnik u zemljišne knjige i da ima potraživanja prema trećim osobama. Sud je iz potvrde Financijske agencije o neizvršenim osnovama za plaćanje utvrdio da dužnik na dan 8. prosinca 2016. ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 545 dana, pa je sukladno čl. 5. i 6. Stečajnog zakona utvrđeno postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje i doneseno je pobijano rješenje.

Protiv tog rješenja je žalbu izjavila odgovorna osoba dužnika iz svih zakonskih razloga te ističe da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo. Ističe da se neće smatrati da je dužnik prezadužen ako se prema okolnostima slučaja može osnovano pretpostaviti da će uredno ispunjavati svoje obveze po dospelosti, a potraživanja dužnika su takva da se može osnovano pretpostaviti da će nastavkom poslovanja uredno ispunjavati svoje obveze po dospelosti, a sud to nije vještačio. Ističe da je dužnik u sporu sa Splitskom bankom d.d. jer nisu usklađene stavke oko preostalog dugovanja, a i dužnik je prigovarao izvještaju Financijske agencije o broju dana blokade i izvještaju privremenog stečajnog upravitelja, ali sud nije to uzeo u obzir i samim time svoje je rješenje zasnovao na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju. Stoga predlaže da ovaj sud usvoji navode iz žalbe i da ukine pobijano rješenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nalazi da je rješenje suda prvog stupnja pravilno i zakonito.

Po shvaćanju ovog suda, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio činjenice bitne za donošenje odluke o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom i pravilno primijenio materijalno pravo pa su razlozi na koje se poziva žalitelj neosnovani.

Iz stanja spisa je razvidno da je prijedlog za pokretanje stečajnog postupka podnijela Financijska agencija, s obzirom na to da dužnik na dan podnošenja prijedloga ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana u ukupnom iznosu od 1.786.743,80 kn. Dakle, ovaj predlagatelj sigurno ima ovlaštenje za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Nadalje, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio da je kod dužnika ispunjen stečajni razlog – nesposobnost za plaćanje, jer to proizlazi iz potvrde Financijske agencije od 8. prosinca 2016. koja prileži spisu, a niti sam žalitelj ne osporava postojanje ovog stečajnog razloga. Stoga je pravilno primijenjen čl. 6. st. 1. i 2. Stečajnog zakona koji u bitnom ističu da nesposobnost za plaćanje postoji ako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze, a smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih

neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa. Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja da dužnik ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 545 dana, sud prvog stupnja je sukladno prisilnim propisima morao donijeti odluku o otvaranju stečajnog postupka, jer se stečajni postupak otvara kada se utvrdi postojanje kojeg od stečajnih razloga odnosno u ovom slučaju nesposobnost za plaćanje.

Nadalje, neosnovan je žalbeni navod da je sud prvog stupnja trebao utvrđivati postojanje drugog stečajnog razloga – prezaduženosti, jer se stečajni postupak otvara ako sud utvrdi postojanje stečajnoga razloga, a stečajni razlozi su nesposobnost za plaćanje i prezaduženost. Dakle, čim je jedan od stečajnih razloga utvrđen, ispunjeni su uvjeti za otvaranje stečajnog postupka.

Na temelju čl. 6. st. 4. Stečajnog zakona postojanje presumpcije nesposobnosti za plaćanje se dokazuje potvrdom Financijske agencije. Financijska agencija dužna je na zahtjev dužnika ili vjerovnika bez odgode izdati takvu potvrdu, u protivnom Financijska agencija odgovara za štetu koju bi podnositelj zahtjeva zbog toga mogao pretrpjeti. Dakle, neosnovano žalitelj ističe kako je samo temeljem njegovog općeg osporavanja podataka iz potvrde Financijske agencije od 8. prosinca 2016. sud morao provoditi daljnje dokaze i utvrđivati druge činjenice, jer je riječ o potvrdi koju je izdalo ovlašteno tijelo u skladu s propisom.

Također je neosnovan žalbeni navod da je sud morao utvrđivati točne iznose pojedinih tražbina koje treće osobe imaju prema dužniku, jer će se to utvrđivati u tijeku stečajnog postupka i to putem ispitivanja tražbina na ispitnom ročištu.

Slijedom svega navedenog valjalo je žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje prema odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona.

U Zagrebu 18. siječnja 2017.

 PREDsjednica Vijeća
 JAGODA CRNOKRAK, v.r.
 Za točnost otpravka
 ovlašten službenik
 BRANKICA CURMAN